

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.655 van 29 november 2013
in de zaak A. 210.852/XIV-35.352**

In zake : THE HOUSEHOLD COMPANY VOF
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mario Van Essche
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Brusselsesteenweg 415
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Matthias Hertegonne
kantoor houdend te 1700 Dilbeek
Eikelenberg 20

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Werk
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marijke Van Reybrouck
kantoor houdend te 1170 Brussel
Vorstlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 november 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 30 oktober 2013 van de minister van Werk waarbij “de erkenning van de onderneming The Household Company, opgericht onder de vorm van een VOF, maatschappelijke zetel te 2820 Bonheiden, Schoolstraat 8 met het erkenningsnummer 03376 wordt ingetrokken met ingang van 29 oktober 2013.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 november 2013 om 11.00 uur.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mario Van Essche, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sarah Botticelli, die loco advocaat Marijke Van Reybrouck verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij is sedert 3 september 2009, op grond van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, erkend als dienstenchequebedrijf voor volgende activiteiten:

- activiteiten verricht ten huize van de gebruiker: schoonmaak van woning met inbegrip van de ramen, wassen en strijken, kleine occasionele naaiwerken, bereiden van maaltijden;
- activiteiten verricht buiten het huis van de gebruiker: boodschappen doen, strijken met inbegrip van verstelwerk van het te strijken linnen.

4. Met een aangetekend schrijven van 5 november 2013 van de RVA wordt de verzoekende partij in kennis gesteld van de beslissing van 30 oktober 2013 van de gemachtigde van de minister van Werk waarbij de erkenning als dienstenchequebedrijf wordt ingetrokken met ingang van 29 oktober 2013.

5. Dit is de bestreden beslissing, die is gesteund op de volgende elementen:

- de inbreuken op de dienstenchequereglementering die werden vastgesteld door het werkloosheidsbureau van de RVA te Antwerpen;
- de inbreuken op de sociale regelgeving die werden vastgesteld door de inspectiediensten van het Toezicht op de Sociale Wetten;
- de pro justitia van 23 januari 2013 van de RVA naar aanleiding van inbreuken betreffende deeltijdse arbeid;
- de inbreuken op de verplichtingen van werkgevers ten opzichte van de RSZ;
- de brief aan de RVA van 10 oktober 2013 met bijkomende informatie betreffende de onderneming van de heer G.L., sociaal inspecteur-directeur van het Toezicht op de Sociale Wetten;
- de pro justitia van 1 september 2011 en 7 februari 2012 van de inspectiediensten van het Toezicht op de Sociale Wetten;
- de vermelding in de brief van het Toezicht op de Sociale Wetten van de vervolging van de verzoekende partij door de RSZ;
- het niet reageren op een aangetekend schrijven van 15 oktober 2013 waarin de verzoekende partij op de hoogte werd gebracht van de inbreuken die haar ten laste worden gelegd en waarin zij werd aangemaand eventuele opmerkingen mee te delen voor 18 oktober 2013;
- het feit dat de verzoekende partij zich aan elke controle heeft onttrokken en zich op geen enkele manier bereid heeft getoond de inbreuken te regulariseren;
- het feit dat ernstig mag worden getwijfeld aan de goede trouw van de onderneming;
- het unaniem advies van 16 september 2013 van de adviescommissie erkenningen tot onmiddellijke intrekking van de erkenning.

IV. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

De uiterst dringende noodzakelijkheid

Uiteenzetting

7. Betreffende de eerste schorsingsvoorwaarde stelt de verzoekende partij dat “alleen een snelle schorsing (...) de liquiditeit van verzoekster terug (kan) herstellen en haar engagements doen nakomen”, dat er dan ook “een uiterst dringende noodzaak (bestaat) om tot een zeer snelle beslissing te komen en de beslissing in te trekken”, dat dit “mede (is) af te leiden uit de gevoerde WCO-procedure”, dat “een gewone vordering tot schorsing (...) ongeveer 6 maanden in beslag (neemt) alvorens een uitspraak mag worden verwacht”, en dat “dit (...) concreet (betekent) dat verzoekster gedurende 6 maanden geen dienstencheques meer kan innen en zij op het einde van deze maand ook haar werknemers niet meer kan betalen”. Tot slot voert de verzoekende partij nog aan dat zij “uiterst diligent is opgetreden” en dat zij “onmiddellijk na het ontvangen heeft (...) nagegaan wat haar mogelijkheden waren en (...) zij gelet op de dreigende impasse onmiddellijk het nodige (heeft) gedaan teneinde de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden.”.

Beoordeling

8. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van de verdediging van de verwerende partij. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven.

De toepassing ervan kan alleen aanvaard worden indien de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen omdat het nadeel door het verloop van de tijd onherstelbaar zal zijn geworden en op voorwaarde dat de verzoekende partij al het nodige heeft gedaan om de schade te voorkomen en om de zaak zo spoedig mogelijk aanhangig te maken bij de Raad van State. Diligent optreden is een vereiste die vervat is in de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid. Die dwingende vereiste moet vervuld zijn opdat een verzoekende partij de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan instellen.

9. De bestreden beslissing is aan de verzoekende partij ter kennis gebracht bij aangetekende brief van 5 november 2013. De verzoekende partij heeft de voorliggende vordering pas op 26 november 2013 ingesteld.

10. Een tijdsverloop van bijna drie weken tussen de kennisgeving van de bestreden beslissing en het indienen van het verzoekschrift houdt de negatie in van de uiterst dringende noodzakelijkheid. De uitermate hoge graad van urgentie die thans aan de zaak wordt toegeschreven, valt immers niet te verzoenen met het manifest gebrek aan alertheid in hoofde van de verzoekende partij. De loutere bewering van de verzoekende partij dat zij onmiddellijk het nodige heeft gedaan teneinde de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden doet geen afbreuk aan die vaststelling.

11. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig november tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

André Beirlaen